۶۰ اسطوره تاریخ لیگ برتر؛ دیوید بکام (۱۸)

دیوید بکام ۱۸ ضربه آزاد را در لیگ برتر به گل تبدیل کرد.

این واقعیت به تنهایی معرف او به عنوان یک فوتبالیست نیست. این اتفاق بیانگر ضرورت حضور او در میدان، دامنه پاس یا حرکات بسیاری نیست که زیر آن ظاهر درخشان پنهان شده بود. این موضوع توانایی ارسال سانتر این بازیکن که باعث شده بود او به هدیه‌ای از سوی خدا برای تمامی مهاجمان منچستریونایتد در فاصله سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۳ بدل شود را نشان نمی‌داد. با این حال، ارزیابی شکوه و عظمت بکام بر پایه منسجم و محکمی شکل گرفت هجده ضربه آزاد: متاسفم که این واقعیت را اعلام می‌کنم اما این تعداد گل از روی ضربه آزاد واقعا زیاد است.

تیری آنری و جانفرانکو زولا هرکدام ۱۲ ضربه آزاد را در لیگ برتر به گل تبدیل کردند. کریستیانو رونالدو، لوران روبرت، سب لارسن؟ ۱۱. همه آنها به عنوان متخصصان ضربات آزاد شناخته می‌شدند. هیچکدام حتی نزدیک به رکورد بکام هم نیستند.

بکام در هر ۱۱۹۸ دقیقه یا هر ۱۳،۳ بازی کامل یک گل از روی ضربه آزاد در لیگ زده است. او تنها بازیکنی است که در چهار فصل متفاوت لیگ برتر سه گل یا بیشتر از روی ضربه آزاد به ثمر رسانده است. او یک بار در یک سال (۲۰۰۰) هشت ضربه آزاد را وارد دروازه حریف کرد.

بررسی چنین آمار دیوانه‌کننده‌ای از دور آسان است. اما هر یک از این ضربات آزاد برای آن نسل از هواداران منچستریونایتد یادآور دیداری خاص است و جایگاه بکام را در قلب آنها محکم‌تر می‌کند. معلوم است که من از این موضوع باخبر هستم، من یکی از آنها بودم.

ساوتهمپتون (خارج از خانه)، ۲۶ اکتبر ۱۹۹۶

شما هنوز پیراهن شماره ۱۰ را بر تن دارید و این تنها نکته عجیب این بازی نیست. تکنیک شما هنوز به چیزی که بعدها تبدیل خواهد شد، نزدیک نشده است. آن ترکیب ساخته شده از فیزیک درخشان کمی بعد خودش را نشان می‌دهد. این صرفا یک پیشروی مستقیم و قوس کمی بود که به توپ داده شد. دیو بیزنت بازیکنی را روی تیر پشت سرش قرار داد تا بتواند فضای کم بین بالای خط دفاعی و زیر تیر دروازه را پوشش بدهد.

همه چیز به این لحظه ختم شد. تمام آن روزها در پارک محل، هدف گیری توری سیمی پنجره رختکن‌ها، همه شب‌هایی که با انداختن توپ از روی شانه پدرتان به داخل دروازه گذشت، تمام آن ساعات بی‌پایانی که فقط خودت، یک چارچوب دروازه و یک لاستیک ماشین بود که با طناب به ماشین بسته شده بود. همه آن تلاش‌ها برای این لحظه بود.

توپ از روی دیوار دفاعی عبور می‌کند. بیزنت شیرجه می‌زند. مدافع روی خط نمی‌تواند به توپ برسد. تو از دسترس خارج شدی.

لیورپول (خارج از خانه)، ۶ دسامبر ۱۹۹۷

تو در این مقطع به بازیکنی درخشان تبدیل شده‌ای. در سن ۲۱ سالگی جام قهرمانی را بالای سر بردی و سپس از میانه زمین موفق به گلزنی شدی. بازیکن تیم ملی انگلیس هستی و با یکی از دخترهای گروه اسپایس گرلز نامزد هستی. قدرت خالص تبدیل شدن به ستاره تو را احاطه کرده است؛ همین قدرت در نهایت مرزهای میراث تو را محو خواهد کرد، تا جایی که بعضی مردم فراموش خواهند کرد که در کارت چقدر خوب و موفق بودی. اما هنوز این اتفاق رخ نداده است. اما حالا طلایی هستی.

بازی در آنفیلد ۱-۱ است و تو جسورانه به دیوید جیمز چشم می‌دوزی و توپ را با کمک تیر دروازه به گل تبدیل می‌کنی. رسیدن سر بزنگاه: این به یکی از ویژگی‌های تو تبدیل خواهد شد. وقتی در مرکز توجه قرار داری کمی خجالت می‌کشی اما در حال لذت بردن از این نگاه‌ها هستی. تاتنهام، بایرن، یونان... حس زمان‌شناسی تو هیچ عیب و نقصی ندارد و تو به خاطر این ویژگی ستایش خواهی شد.

لسترسیتی (خانگی)، ۱۵ آگوست ۱۹۹۸

تب عجیبی سراسر کشور را فراگرفته است. کاری که در جام جهانی انجام داد، خوشایند نبود- تو تایید کردی که کابوس‌هایی در این باره داری- اما هیچکس شایسته چنین رفتاری نیست. تیتر روزنامه‌ها، صفحه دارت با تصویر صورت تو، تصویر صورت تو واقعا روی دیوار کافه‌ای در جنوب لندن آویزان شده است: این کارها ظالمانه و اشتباه است.

همین که خونسرد و آرام بمانی، نیازمند شکیبایی زیادی است؛ چه برسد به این که بتوانی بر سایر افراد غلبه کنی. اما تو این کار را می‌کنی، آرام آرام از میزان نفرت‌ها کم می‌کنی تا این که آن را از بین ببری. این که اولین بازی پس از این اتفاقات در اولدترافورد است به کمک تو می‌آید؛ این که از فاصله ۲۵ متری گل می‌زنی کمک بیشتری است و این اتفاق به لطف تمایل لستر برای اجازه دادن به سه نفر از هم تیمی‌های تو است که وقتی پشت ضربه ایستادی به دروازه‌بان نزدیک شوند.

تو در پایان فصل قهرمان اروپا خواهی بود. پس از آن رده دوم بهترین بازیکن جهان را به خود اختصاص می‌دهی. اما هرگز عذرخواهی درستی به خاطر اتفاقاتی که رخ داد از تو نمی‌شود.

اورتون (خانگی)، ۲۱ مارس ۱۹۹۹

ما در زمین بازی مدرسه رقابت می‌کنیم تا از تو تقلید کنیم. من نمی‌توانم مدل موی تو را درست تقلید کنم و کفش گولای ارزان قیمتی می‌پوشم، بنابراین سعی می‌کنم نحوه ضربه زدن تو به توپ را تقلید کنم. تلاشی که چندان خوب پیش نمی‌رود: زاویه حرکات رو به جلوی تو بسیار زیاد است و دکمه حرکت آهسته روی دستگاه پخش ویدیو نیز چندان کمکی به واضح شدن این صحنه نمی‌کند. علاوه بر این، من هم مانند بیشتر ۱۲ ساله‌های انگلیس با توپ فوتبال سایز پنج بازی می‌کنم که به ندرت از زمین جدا می‌شود و اصلا شبیه به توپ تو منعطف نیست. اما این باعث نمی‌شود من دست از تلاش بردارم. تلاش و تلاش.

استون ویلا (خانگی)، ۱ می ۱۹۹۹

مسئله این نیست که دروازه‌بان این ضربه را مهار نکرد. او حتی حرکت هم نکرد. تو از چندین متر آن‌طرف‌تر ضربه می‌زنی اما پیش از اینکه توپ به گوشه بالایی دروازه برود، او حتی نمی‌تواند شیرجه بزند. به صورت او زیرا آن کلاه بیس‌بال نگاه کن. روح او از بدنش خارج شده است. دیوید، این کار را متوقف کن. ظالمانه است.

لسترسیتی (خارج از خانه)، ۱۸ مارس ۲۰۰۰

نه، جدا، بس کن.

وستهام یونایتد (خانگی)، اول آوریل ۲۰۰۰

مواجهه با ضربه آزاد بکام چطور بود؟

کِرگ فارست، دروازه‌بان سابق وستهام، می‌گوید: "من فکر می‌کنم تصویری از هست من که پس از ورود توپ به دروازه روی زمین دراز کشیده‌ام. من به معنای واقعی کلمه به خودم می‌خندیدم. ما آن روز ۱-۷ باختیم. همه توپ‌ها وارد دروازه شد و سپس بکام آن شوت کلاسیک را زد که فقط به تیر دروازه ساییید. من باورم نمی‌شد.

این گل شبیه به گلی بود که برابر یونان به ثمر رساند. شاید کمی نزدیک‌تر بود. توپ خیلی سریع جلو آمد و با قوس زیاد از بالای تیر دروازه به من رسید. دنبال کردن پرواز آن هم دشوار بود. این ضربه آزادی بی‌نقص بود. من هیچ شانسی برای مهارش نداشتم.

من بعدها وقتی او به لس آنجلس گلکسی پیوست، بار دیگر این گل را تماشا کردم. او در تمرینات به توپ ضربه می‌زد و صدای آن متفاوت بود. شبیه به مقایسه یک گلف‌باز حرفه‌ای در برابر یک آماتور بود. او استعدادی استثنایی داشت و از سطح دیگری بود."

ساوتهمپتون (خارج از خانه)، ۲۲ آوریل ۲۰۰۰

جذاب‌ترین گل‌ها آنهایی هستند که یکی از مدافعان از دیوار دفاعی جدا شده و به عقب می‌رود تا یکی از تیرها را پوشش دهد. تو به سمت توپ می‌دوی، به بیهوده‌ترین کار جهان که توسط یک انسان انجام شده فکر می‌کنی و سپس توپ را به سمت دیگر تور دروازه می‌دوزی. این که باعث می‌شوی چنین کاری تا این حد ساده به نظر برسد، جالب است.

ایپسویچ تاون (خارج از خانه)،۲۲ آگوست ۲۰۰۰

شاید بهترین گل لیگ برتر که با پریدن رونی والورک از روی توپ برای سردرگم کردن ریچارد رایت همراه است.

وستهام یونایتد (خارج از خانه)، ۲۶ آگوست ۲۰۰۰

بارتک سیلوسترزاک یکی از معدود مربیان تخصصی در اروپاست که تمرکزش روی شوتزنی است. او پس از دوره‌ای حضور در برنتفورد با چندین بازیکن در سراسر اروپا کار می‌کند. او ریزه‌کاری‌های تکنیک بکام را با توضیح چند تئوری کاری دشوار توضیح می‌دهد.

اول: این ادعا که بکام از حرکت چرخشی توپ در کنار اضافه کردن قوس کمی به آن استفاده می‌کند. سیلوسترزاک می‌گوید: "بکام واقعا شیب خاصی به توپ نمی‌دهد. او چرخش مستقیمی به توپ نمی‌دهد. من یکی از این ضربات آزاد را برابر لسترسیتی به خاطر دارم اما بکام صرفا باعث چرخش داخلی توپ می‌شود. این ضربات محکم و سریع هستند اما از نظر فیزیکی به واسطه چرخش توپ پایین نمی‌آید. ما بسیار کم شاهد این بودیم که توپ در چنین موقعیت‌هایی به سمت تیر دور رفته باشد."

بعدی: این ایده که بکام می‌تواند کاری کند که توپ دیرتر از سایر بازیکنان شروع به چرخش کند. سیلوستراک ادامه می‌دهد: "بکام درصد چرخش داخلی بالایی به توپ می‌دهد. اما این موضوع درباره اکثر ضربه آزادزن‌ها صدق می‌کند و ویژگی مختص بکام نیست. چیزی که باعث می‌شود انحنای ضربات آزاد بکام بیشتر به نظر برسد این واقعیت است که او با سرعت خوبی به توپ ضربه می‌زند. او از حرکات دست و سبک بسیار پیشرفته‌ای برای شوت زدن استفاده می‌کند که باعث می‌شود شوت‌های داخل پای او بسیار درست و قدرتمند باشد.

بسیاری از بازیکنان با استفاده از داخل پا توپ را هل می‌دهند، تماس آنها درست نیست. در حالی که ضربه بکام یک ضربه واقعی بود- یک تماس درست و سریع با توپ. این چیزی است که او را از سایر ضربه آزادزن‌ها متمایز می‌کرد: این واقعیت که ضربه بسیار درستی به توپ وارد می‌شد. این مسیر در سرعت کاملا متفاوت به نظر می‌رسد.""

مثال بارز: این گل برابر وستهام که باعث شد شاکا هیسلاپ مثل ماری بیچاره روی زمین بخزد.

لیدزیونایتد (خانگی)، ۲۱ اکتبر ۲۰۰۰

این گلی فراموش شدنی است پس بیا درباره سانتر تو حرف بزنیم. این سانتر واقعی به نظر نمی‌رسد. نگاهی به بالا، لمس توپی سریع، آماده کردن خودت و سپس واااااای! توپ در آسمان به پرواز درمی‌آید، برای مدافعان میانی خودنمایی می‌کند اما بیشتر از این که به دست آنها برسد، خوب است. اندی کول یا دوایت یورک یا تدی شرینگام یا پل اسکولز یا رود فن نیستلروی به سمت دروازه می‌دوند و بقیه کار را انجام می‌دهند.

تو سرعت برق‌آسا یا توانایی بازی با توپ خاصی نداری اما این نواقص همان چیزهایی هستند که تو را تبدیل به بازیکنی بزرگ می‌کنند. آنها باعث می‌شوند که تو برای استارت بسیار زیرک باشی: تو می‌دانی دقیقا به چه میزان فضا نیاز داری تا توپ را در آن قرار دهی و لمس توپ اضافه انجام نمی‌دهی. مینیمالیسم جاری در بازی تو ویران‌کننده است. تو "تار"ی قدرتمند در دنیای تک نوازهای افراطی هستی.

این نواقص همچنین به این معناست که تو از مناطق متفاوتی سانتر می‌کنی. مدافعان میانی به وینگرهایی عادت دارند که برای رسیدن به خط طولی تلاش می‌کنند و نمی‌دانند باید با تو چه کنند. تو گاهی چنان در عمق قرار می‌گیری و چنان از خط طولی دور هستی که آنها از پیشروی و نزدیک شدن به تو خودداری می‌کنند. اگر چنین کاری بکنند هم گری نویل آماده است تا روی دست تو فرار کند. اگر مدافعان میانی این کار را نکنند یعنی کارشان تمام است: آنها می‌خواهند به توپ حمله‌ور شوند اما تغییر زاویه یعنی سانترهای تو گاهی به معنای واقعی کلمه از روی سر آنها عبور کرده و در فضای ایجاد شده در پشت آنها فرود می‌آید.

مشکلی کوچک وجود دارد. نه برای تو، بلکه برای جایگاه تو در این بازی. هیچکس هنوز نمی‌داند اما فوتبال از سانتر عبور خواهد کرد. وینگرهای معکوس، حضور بیشتر در محوطه جریمه، بازی‌سازی صبورانه‌تر... این آینده فوتبال است. شما نسلی رو به مرگ هستید، استاد مهارتی که ارزش آن در طول دو دهه بعدی رو به کاهش خواهد رفت.

این حیف است. این اتفاق باعث مغایرتی با درخشش تو و جایگاهی است که با آن به خاطر آورده خواهی شد. اما هیچ یک از کسانی که شاهد بازی تو در دوران اوج بودند، هرگز شکی در توانایی تو برای ایجاد خطر در محوطه جریمه ندارند. ترکیب نیروهای رویال میل، یوپی‌اس و پارسل‌فورس نمی‌توانستند بهتر از این توپ را ارسال کنند.

ادامه در شماره بعد...

اخبار

برزیل بازهم فینالیست نشد؛

قدرت بلامنازع فوتسال دنیا در سراشیبی تند

جام جهانی فوتسال برای اولین بار در سال ۱۹۸۹ به میزبانی هلند برگزار شد؛ تیم ملی برزیل در آن دوره به مقام قهرمانی دست یافت. این تیم طی دو دوره بعدی هم عنوان قهرمانی را به خود اختصاص داد. در سال ۲۰۰۰ و برای اولین بار اسپانیا موفق شد برزیل را در دیدار پایانی شکست داده و قهرمان شود. برزیل بعد از این سنت شکنی، در دوره بعدی هم به مقام سوم بسنده کرد. این تیم اما طی سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ دو عنوان قهرمانی دیگر را به دست آورد تا با ۵ قهرمانی طی ۸ دوره، به تیمی دست نیافتنی در دنیای فوتسال تبدیل شود.

تا پیش از جام جهانی ۲۰۱۶، برزیل در تمامی ادوار جام جهانی جزو سه تیم نخست مسابقات بود (۵ قهرمانی، یک دومی و یک سومی طی ۷ دوره). این تیم در هشتمین دوره جام جهانی فوتسال که سال ۲۰۱۶ به میزبانی کلمبیا برگزار شد برای اولین بار هیچ مقامی کسب نکرد. برزیل در آن دوره بعد از اینکه از گروه خود با سه برد به عنوان صدرنشین صعود کرد در مرحله یک هشتم نهایی مقابل ایران قرار گرفت. بعد از اینکه تقابل دو تیم در وقت های قانونی و اضافه با تساوی ۴-۴ به پایان رسید، ایران در ضربات پنالتی برزیل را ۳ بر ۲ شکست داد تا قدرت شماره یک فوتسال جهان برای اولین بار جایی در نیمه نهایی جام جهانی نداشته باشد.

۵ سال بعد از آن تراژدی (جام جهانی این دوره به دلیل پاندمی کرونا یک سال دیرتر برگزار شد) برزیل برای جبران راهی لیتوانی شد. این تیم دور گروهی را قدرتمندانه و با سه برد پشت سر گذاشت و در مراحل یک هشتم و یک چهارم نهایی نیز موفق به شکست دادن ژاپن و مراکش شد تا حریف آرژانتین در نیمه نهایی شود؛ تیمی که در سال ۲۰۱۶ برای اولین بار طعم قهرمانی در جام جهانی را چشیده و به عنوان مدافع عنوان قهرمانی پای به لیتوانی گذاشت. تقابل برزیل و آرژانتین به خودی خود همواره در هر رشته ای حساس و جذاب است اما شرایط در بازی روز چهارشنبه دو تیم در چارچوب مرحله نیمه نهایی جام جهانی فوتسال ۲۰۲۱ حساس تر و جذاب تر از همیشه بود؛ هر کدام از دو تیم به حد کافی دلیل برای پیروزی داشتند اما در پایان این آرژانتین بود که با نتیجه دو بر یک بر برزیل غلبه کرده و به دیدار فینال راه یافت.

با قبول شکست مقابل آرژانتین، برای اولین بار در تاریخ شاهد غیبت برزیل در دو فینال متوالی جام جهانی فوتسال خواهیم بود؛ اتفاقی که می تواند زنگ خطری جدی برای این کشور باشد؛ کشوری که به عنوان دست نیافتنی ترین تیم فوتسال دنیا، در دوره قبلی به رتبه ای بهتر از نهم دست نیافت و این دوره نیز در راه رسیدن به فینال و جبران جام جهانی ۲۰۱۶ از رقیب سنتی خود، آرژانتین در پای فینال شکست خورد. تنها شانس برزیل برای رقم زدن پایانی نسبتا قابل قبول، پیروزی در دیدار رده بندی و بازگشت به خانه با رتبه سومی جام جهانی خواهد بود؛ این تیم با بازنده بازی پرتغال و قزاقستان دیدار خواهد کرد.

ناراحتی رونالدو از عملکرد هم‌تیمی‌هایش مقابل ویارئال

شیاطین سرخ در جریان دیدار برابر ویارئال نتوانستند کریستیانو رونالدو را در جریان بازی حفظ کنند و او در تمام این بازی تنها یک شوت در چارچوب داشت. یونایتد در مجموع ۱۴ شوت به سمت دروازه حریف زد و ۵۴ درصد مالکیت توپ را نیز در اختیار داشت.

اما تیم اوله گونار سولسشر به سختی توانست این سلطه را به گل تبدیل کند و بار دیگر با درخشش ستاره بی‌تکرارش موفق به کسب سه امتیاز بازی شد. این در حالی بود که پاکو آلکاسر گل اول بازی را به ثمر رسانده و تیمش را از میزبان پیش انداخته بود.

اما تلس موفق شد هفت دقیقه بعد با یک والی تماشایی از فاصله ۲۰ متری بازی را به تساوی بکشاند. هرچند پس از این گل به نظر می‌رسید که یونایتد به کسب یک امتیاز در ورزشگاه خانگی‌اش رضایت داده است چرا که به زانو درآوردن ویارئال بسیار دشوار به نظر می‌رسید.

ولی باز هم این رونالدو بود که مانند بسیاری از مواقع در طول دوران حرفه‌ای خود پا پیش گذاشته و موفق شد گل پیروزی بخش تیمش را در دقایق پایانی روی پاس جسی لینگارد به ثمر برساند. این اولین پیروزی یونایتد در مسابقات این فصل لیگ قهرمانان به حساب می‌آمد و تحسین‌های بسیاری را برای رونالدو به همراه داشت.

با این حال الکس تلس مدعی شده که این بازیکن پرتغالی پیش از به ثمر رساندن گل از عملکرد هم تیمی‌هایش بسیار ناراضی بود. او در این باره به تی ان تی اسپورت گفت:« این اولین باری بود که من با او بازی می‌کردم. ما بیرون از زمین رابطه خوبی داشتیم چون هر دو پرتغالی حرف می‌زنیم. پنج دقیقه پیش از گل او کمی ناراحت بود که ما توپی به او نمی‌رسانیم. من گفتم توپ می‌رسد، متمرکز بمان چون توپ می‌رسد. و به محض این که از زمین بازی بیرون رفتم، رونالدو خیلی منتظر نماند. ما از کیفیت او خبر داریم و هر روز شاهد این موضوع هستیم. بنابراین فقط نیاز بود یک توپ به محوطه جریمه برسد و او پیروزی را برای ما رقم بزند. این یک رویا است.»

اخبار

کومان:
از دفاع کردن از خودم خسته شده‌ام

بارسلونا امشب در یک مسابقه فوق العاده حساس و حیاتی در هفته هشتم لالیگا مهمان اتلتیکو مادرید خواهد بود. با توجه به نتایج اخیرا بارسا رونالد کومان در آستانه برکناری از هدایت این تیم قرار گرفته و به نظر می‌رسد کسب هر نتیجه ای جز پیروزی در برابر اتلتیکو حکم اخراج او را امضا خواهد کرد.

رونالد کومان، سرمربی هلندی بارسلونا، در کنفرانس خبری پیش از بازی برابر اتلتیکو مادرید گفت: «در حال حاضر عدم تعادل در تیم وجود دارد. بازیکنان هجومی در حال ریکاوری هستند. ما فاقد اثربخشی لازم هستیم. اتلتیکو قادر است یک شوت به سمت دروازه داشته باشد و آن را به گل تبدیل کند. در حالی که این اتفاق برای ما رخ نمی دهد. با این حال بازی فردا می تواند تفاوت داشته باشد.»

بهترین لحظه در بارسلونا: «من باید به این سوال جواب بدهم؟ در حال حاضر این گونه به نظر می‌رسد که من جدا شده‌ام. با این حال بهترین لحظه ام امضای قرارداد با بارسلونا و بدترین آن جدایی لیونل مسی بود.»

بی احترامی به وجهه شما: «نیازی به پاسخگویی نیست. آیا شما اینطور فکر می کنید؟ این مسئله به خوب یا بد بودن من ربطی ندارد و به رفتارم مربوط می شود. نمی دانم که آیا من هم باید از یک مربی دیگر صحبت کنم یا نه؟ به هر حال اگر من کیف پر از پول داشتم حالا مسی اینجا بود؛ همچنین بازیکنان دیگری که می توانستند به من کمک کنند.»

نمره شما در بارسلونا: «من از دفاع کردن از خودم خسته شده ام. هرکسی می تواند وضعیت باشگاه و تیم را تجزیه و تحلیل کند. ما تغییرات را در باشگاه پیش بینی کرده ایم.»

دیدار حیاتی برابر اتلتیکو: «این سوال مربوط به فرداست. همه می‌دانند که من به عشق این باشگاه اینجا حضور دارم. من در شرایط سختی به اینجا آمده ام و هر کسی نظر خودش را دارد.»

بازی آخر: «کسی چیزی به من نگفته است. درست است که رئیس امروز صبح اینجا بود اما ما با یکدیگر صحبت نکردیم چرا که او در حال آماده سازی شرایط بازی بود. او چیزی به من نگفته است اما در عین حال من هم خودم چشم و گوش دارم و چیزهایی که به بیرون درز می کند را متوجه می شوم.»

دشواری دیدار برابر اتلتیکو: «فردا دو سبک متفاوت با یکدیگر روبرو خواهند شد. اتلتیکو سال گذشته به مقام قهرمانی رسید چرا که شایسته آن بود. فرصت دادن به آنها کار را دشوار می‌کند. اتلتیکو خیلی توپ را در اختیار ندارد اما در عین حال تیم بسیار بزرگی است. ما سعی می‌کنیم در پاس های آخر خوب عمل کنیم و موقعیت ایجاد کنیم. ما باید گل بزنیم.»

وقتی داغ دل بارسا تازه شد

مسی زیادی بود، ریشه تمام مشکلات بارسلونا

به نقل از مارکا، در فوتبال هر کسی آزاد است نظرش را بگوید. انتقاد کند و حتی هر فوق ستاره ای را زیر سوال برد. کافی است به یاد بیاورید که سال گذشته در مورد لیونل مسی و مضرات حضور او در بارسلونا چه می گفتند.

درست است که بسیاری از آن انتقادات و نظرات، از جبهه مخالف بارسا بود ولی این یک واقعیت است که بخشی کوچک از هواداران و حتی اعضای رسمی بارسا نیز با آن هم عقیده بودند.

می گفتند بهتر است هر چه زودتر چرخه ای جدید در بارسا و بدون مسی شروع شود. اینکه بهترین تصمیم، فروش لیونل مسی است و زمانی که فوق ستاره در تابستان ۲۰۲۰ با ارسال بوروفکس تقاضای جدایی داد، بر این هجمه ها بیش از پیش نیز افزوده شد. از نگاه اینها، مهمترین و موثرترین بازیکن تاریخ بارسلونا که تمام برنامه های تهاجمی تیم از کانال او می گذشت، کسی که سالی ۴۰ تا ۵۰ گل را تضمین می کرد و کنارش پاس گل های فراوانی هم می داد، یک بازیکن زیادی در بارسلونا بود. بازیکنی که نمی دوید، خوب دفاع نمی کرد و به مدافعان هم یاری نمی رساند؛ ولی حالا البته که تیم رونالد کومان به بهترین شکل دفاع می کند.

می گفتند لیونل مسی مانع بروز و شکوفایی استعدادهای بازیکنان جوان بارسا می شود. اینکه همه در خدمت مسی بودند و باید توپ را به او می رساندند. به عبارت دیگر، مسی بازیکنان اطراف خود را تبدیل به بازیکنانی معمولی می کرد. البته که حالا و در نبود مسی، همه آنها یک قدم رو به جلو برداشته اند و در پست خود جزو بهترین های دنیا هستند. می توانید این را از جوردی آلبا سوال کنید که با مسی بازیکن بهتری بود یا حالا بدون مسی.

یک روز قبل از اینکه بارسا در لیسبون به مصاف بنفیکا برود، سه گل دریافت کند و شوتی هم به چارچوب نزند، لیونل مسی دنیا را با گلی که به سیتی زد تکان داد.اولین گل نابغه آرژانتینی با پیراهن پی اس جی و در پارک دو پرنس. حرکتی کلاسیک از سوی لئو که از میانه زمین شروع شد و پس از یک و دو با کیلیان امباپه، با تمام کنندگی مسی وار و در تخصص خودش، به گل ختم شد.برابر سیتی، یکی از بهترین نمایش های مسی در چند سال اخیر را شاهد بودیم. مطمئنا بسیاری از هواداران بارسا در لحظه گل مسی، رویاپردازی کرده و جای کیلیان امباپه، لوئیس سوارز و حتی پدرو رودریگز را گذاشتند. برخی نیز ژاوی و اینیستا را تصور کردند، زمانی که در بهترین بارسلونای تاریخ، چنین پاس هایی به مسی می دادند. دورانی شاد که زود تمام شد. خیلی وقت ها تا چیزی را در اختیار داریم، قدرش را نمی دانیم و بارسلونا این روزها نبود مسی را بیش از همیشه و با همه وجودش حس می کند.

نواقص و معضلات تیم سولشر

رونالدو یونایتد را تا کجا به دندان می‌کشد؟

منچستریونایتد در بازی‌سازی مشکل دارد. آنها نمی‌توانند در تغییر فاز هجومی به دفاعی به درست دفاع کنند. هیچ ساختار ثابتی برای حملات آنها وجود ندارد. آنها بیش از حد به بازیکنان وابسته هستند. آنها هیچ گزینه مشخصی برای پست هافبک دفاعی ندارند. از این نظر باید گفت که از خط میانی چندان درخشانی نیز برخوردار نیستند. آنها تیمی هستند که با هزینه گزافی در کنار هم قرار گرفته‌اند اما گاهی به نظر می‌رسد که ارزشی کمتر از این هزینه صورت گرفته دارند.

اما بدتر از همه این است که معمولا در دقایق پایانی نمایشی کاملا ناامیدکننده، آنها موفق می‌شوند گلی دیرهنگام و پیروزی‌بخش به ثمر برسانند که باعث می‌شود بعضی از ما حاضران در اتاق رسانه اولدترافورد از خودمان بپرسیم: آیا هیچکدام از این مشکلات واقعا اهمیتی دارند؟

البته داشتن این مهارت که او نیازی به کسب چنین پیروزی‌های نداشته باشد بسیار بهتر است. این پنجمین یا ششمین بار است که سولسشر از زمان حضور روی نیمکت یونایتد خودش را در چنین شرایطی می‌بیند اما یونایتد باز هم دوام می‌آورد. گاهی فشارها با نمایشی خیره‌کننده و متفاوت کم شده است، مانند دو پیروزی برابر تاتنهام و منچسترسیتی در دسامبر ۲۰۱۹. گاهی تمام مشکلات معمول هنوز برای ما قابل رویت هستند اما بازیکنانی به صورت انفرادی تمام تلاش‌شان را به کار می‌گیرند تا سایر هم تیمی‌ها را از خط پایان عبور دهند.

این دقیقا همان اتفاقی بود که در دیدار برابر ویارئال رخ داد. ویدیویی از دقایق پایانی و حساس این دیدار منتشر شد. در این ویدیو دیده می‌شود که پاس بی‌هدف نمانیا ماتیچ روی زمین در حرکت است و ادینسون کاوانی ۳۰ متر را با نهایت سرعت می‌دود تا آن را دنبال کند و سپس توپ را از یوان فویث رد کرده و آن را تبدیل به حرکتی هجومی می‌کند. تلاش کاوانی و تعهد او به تیم بسیار قابل توجه است. هرچند این موضوع که به نظر می‌رسد سایر بازیکنان یونایتد نیز کاملا تسلیم شده‌اند نیز به همین اندازه قابل توجه است.

در این کلیپ، کاوانی تنها بازیکنی است که یونایتد را در بازی نگه داشت است. هرچند در اکثر دقایق بازی این وظیفه بر عهده داوید دخیا قرار داشت. اگر مهارهای متعدد دروازه‌بان یونایتد در برابر پاکو آلکاسر، آرنات دانژوما و ضربه دقایق پایانی موی گومز نبود، فرصتی برای بازگشت به بازی باقی نمی‌ماند. در آخرین دقیقه از پنج دقیقه وقت اضافه، کریستیانو رونالدو اولین حضور پررنگش در بازی را به نمایش گذاشت و موفق شد یکی از به یادماندنی‌ترین لحظات دوران حضورش در یونایتد را رقم بزند.

یکی از نشانه‌های این موضوع که سولسشر پذیرفته تیمش مشکلاتی دارد که باید حل شود این است که او از سیستمی جدید برابر ویارئال استفاده کرد. پل پوگبا پستی هجومی‌تر در خط میانی داشت و تقریبا کنار برونو فرناندز قرار گرفته بود تا یونایتد از سیستم ۳-۳-۴ با حضور اسکات مک تومینای به عنوان تک هافبک دفاعی استفاده کند. تغییر شرایطی نیز در دفاع کناری دیده می‌شد، جایی که دیه‌گو دالوت جانشین آرون ون بیساکای محروم شده و در پستی حضور داشت که باید به میانه میدان نیز سرکشی می‌کرد.

دالوت پس از پایان بازی گفت: «ما می‌خواستم کناره‌ها را به وینگرها بسپاریم. مدافعان کناری به میان زمین می‌آمدند تا جلوی ضدحملات را بگیرند و بازیسازی را از مناطق میانی انجام دهند.»

در حالی که دالوت بین دو نقش گیر افتاده نمی‌توانست هیچ یک از آنها را به طور کامل انجام دهد، مک تومینای برای پوشش فضایی قابل توجه تنها مانده و بارها از بازیکنان حریف جا ماند. پوگبا، دالوت یا الکس تلس به نوبت به خط حمله اضافه می‌شدند اما این خط حمله پنج نفره در انتظار رسیدن توپ از سمت دیگر زمین بسیار ساکن و بدون حرکت بود. این باعث شد که مک تومینای و خط دفاعی یونایتد بیش از پیش در برابر ضدحملات آسیب پذیر باشد.

هرچند این احساس وجود دارد که وقتی فریادهای خوشحالی هواداران از به ثمر رسیدن گل پیروزی توسط اسطوره تازه بازگشته‌شان به پایان برسد، حتی جذابیت این اتفاق نیز نمی‌تواند نواقص بسیار زیاد این نمایش را بپوشاند. سرمربی یونایتد در مصاحبه پس از بازی گفت:« ما مجبور شدیم تمام تلاش‌مان را به کار بگیریم و در پایان خوش شانس بودیم.» هیچکدام از معضلات ترکیب یونایتد نهایتا در این دیدار اهمیتی نداشتند. اما اهمیت خود را در شب دیگری نشان خواهند داد.

انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲؛

دو نگرانی بزرگ تیم ملی فوتبال ژاپن در آستانه دیدار با عربستان

تیم ملی فوتبال ژاپن در آستانه دیدار با عربستان در مرحله سوم انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲، دو نگرانی بزرگ دارد.

تیم ملی فوتبال ژاپن در ادامه مسابقات مرحله سوم انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، روز ۱۵ مهر در استادیوم ملک عبدالله به مصاف تیم ملی عربستان می‌رود.

ژاپن در گروه دوم این رقابت‌ها، بعد از استرالیا و عربستان (هر کدام ۶ امتیاز)، در رده سوم قرار دارد و تنها ۳ امتیاز گرفته است. طبق اعلام کانال فوتبال ژاپن، گرمای هوا در عربستان و حضور تماشاگران در ورزشگاه دو نگرانی و دغدغه بزرگ تیم ملی ژاپن در این مسابقه است.

به گفته مقامات سعودی، در بازی با ژاپن اجازه ورود به تماشاگران معادل ۶۰ درصد ظرفیت ورزشگاه داده شده است و این یعنی بیش از ۳۷ هزار تماشاگر عربستانی در استادیوم حاضر خواهند بود.

همچنین آب و هوای عربستان هنگام بازی با ژاپن همانند تابستان است و گرمای بیش از حد، ممکن است برای بازیکنان ژاپن دردسرساز شود.

علاوه بر این، ژاپنی‌ها با مشکل دیگری هم مواجه هستند. آنها بعد از بازی با عربستان باید به خانه خود بازگردند و بلافاصله برای چهارمین بازی این مرحله مقابل استرالیا (۲۰ مهر) آماده شوند. فاصله زیاد رفت و برگشت تا عربستان و خستگی ملی پوشان این کشور از جمله مسائلی است که ژاپنی‌ها را نگران کرده است.